

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจชั้นปีที่ 4 คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Factors Affecting English Skills of Business Management Senior Students, Faculty of Management Science, Ubonratchathani University

อ.ดร.เพ็ญภักดิ์ พันผา

อาจารย์ประจำคณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ 2556

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจชั้นปีที่ 4 คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (post-test) ด้วยหลักสูตรภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์พิมพ์ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา โดยใช้วิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามนักศึกษา แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษของ Cambridge University Press (Intro level) เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจชั้นปีที่ 4 คณะบริหารศาสตร์ จำนวน 57 คน ที่ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน (descriptive statistics) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติที (t-test) การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regressions)

ผลการวิจัย พบว่า

1) ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (Post-test) Cambridge University Press (Intro level) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (t-test = 17.677, sig = 0.00)

2) สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีความสัมพันธ์ระดับสูงมากกับตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียน ($r=0.81$) รองลงมาคือตัวแปรการเข้าเรียนสัมพันธ์กับ ตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนในระดับปานกลาง ($r=0.51$) ส่วนตัวแปรต้นตัวอื่นไม่มีความสัมพันธ์กันกับตัวแปรตาม

3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีอยู่ 3 ตัวแปร เรียงลำดับ ดังนี้ ทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียน ($b_{\text{prior}} = 0.738$) การเข้าเรียน ($b_{\text{attend}} = 0.429$) และโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ($b_{\text{tutor}} = 0.158$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (r) ระหว่างตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวแปรต้นมีค่าเท่ากับ 0.917 และค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (r^2) มีค่าเท่ากับ 0.84 หมายความว่ากลุ่มตัวแปรต้นได้แก่ ความรู้เดิม การเข้าเรียน และ โอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม คุณภาพการสอนของครู ความคาดหวัง และรายได้ผู้ปกครอง สามารถอธิบายตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ร้อยละ 83 อีกร้อยละ 17 เป็นอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ และสามารถเขียนสมการที่ทำนายทักษะภาษาอังกฤษได้ดังนี้

$$\text{Posttest} = -0.12 * \text{Gender} + 0.77 ** \text{Pretest} + 0.44 ** \text{ATTEND} + 0.15 ** \text{TUTOR} + 0.06 \text{TQ}$$

ABSTRACT

The purpose of this research were 1) to compare students English skills among pre-test score and post-test score by using Cambridge university press. 2) to examine the correlation between predictors and English proficiency, and 3) to study factors affecting English Skills of Business Management Senior Students, Faculty of Management Science, Ubonratchathani University. The experimental design, questionnaire and English Cambridge University press test (Intro Level) were used for this research. Samples were 57 Business Management Senior Students in academic year 2/2012 by purposive sampling. The data were analyzed by descriptive statistics, paired samples t-test, multiple correlations, and multiple regressions.

The research results were: 1) Performing paired-sample t-test, the means of English Skills were difference between pre-test score (prior attainment) and post-test (English skill) score at highly significant level of 0.01 ($P=0.00$, 99%, paired samples test = 17.677). This means that the mean Post-test was too differ from the mean pre-test . [The posttest mean = 40.23 and std. dev = 9.37 and the pretest meant = 27.30 and std.dev = 6.99] 2) for correlations between predictors and English skill, the highest correlation is English skill (posttest) and prior attainment (pretest) ($r= 0.81$). The second strongest correlation is English skill and attendance ($r= 0.53$).

3) factors affecting English skills are prior English skill ($b_{prior}= 0.738$), attendance ($b_{attend} = 0.429$), join with another tutoring class or opportunity to pursue English skills ($b_{tutor} = 0.158$) at statistics significant level of 0.05. This resulted estimated the multiple correlation coefficient for the predictor variables on English skills of 0.917 ($R = .917$), and in multiple regression model can explanation English skills approximately 84 % ($r^2 = 0.84$), so other predictors can explanation English skills approximately 16 %. The standardized equation for predicting English skill is $Posttest = -0.12 * Gender + 0.77 ** Pretest + 0.44 ** ATTEND + 0.15 ** TUTOR + 0.06 TQ$.

Keywords: English Skills, Multiple regressions, Factors Affecting, Business Management

คำนำ/ ความเป็นมา/ หลักการและเหตุผล

ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน โดยจุดมุ่งหมายของการรวมตัวเพื่อความมั่นคงทางการเมือง เพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญ มั่งคั่ง มั่นคงและสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ การที่ประเทศไทยจะก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนนั้น คนในประเทศก็ต้องมีการศึกษาและมีฝีมือแรงงานที่ดี ซึ่งการมีการศึกษาที่ดีนั้นหมายถึงคนไทยต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาด้วย โดยเฉพาะภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาที่สำคัญมากที่ใช้ในการสื่อสารระดับสากล จากผลการวิจัยที่ผ่านมาทุกระดับการศึกษาของไทย พบว่า ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษาของประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน และยังใช้งานไม่ได้ สอดคล้อง กับบริษัท

Education First (www.ef.co.uk สืบค้น ณ วันที่ 3 พ.ค. 2013) ผู้นำด้านการเรียนต่อต่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลก ได้เปิดเผยผลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษจาก 54 ประเทศทั่วโลก (ที่คนในประเทศไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก) ประจำปี 2012 พบว่า**ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 53 ภาษาอังกฤษแย่ที่สุดรองจากลิเบีย** โดยผลการจัดอันดับดังกล่าว ได้มาจากผลการทดสอบวัดระดับภาษาอังกฤษในประชาชนวัยผู้ใหญ่จาก 54 ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก หรือภาษาเดียว และผลปรากฏว่า 5 อันดับประเทศที่คนมีทักษะภาษาอังกฤษดีที่สุด ได้แก่ สวีเดน เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ ฟินแลนด์ และนอร์เวย์ ตามลำดับ ขณะที่ 5 อันดับประเทศที่คนมีทักษะภาษาอังกฤษแย่ที่สุด ได้แก่ ลิเบีย ไทย ชาติอาระเบีย ปานามา และโคลัมเบีย

จากสถิติการสอบตก (ติด F) ของนักศึกษาคณะบริหารศาสตร์ที่ผ่านมา (ปี 2552- 2555) พบว่า นักศึกษาสอบตกในวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับที่ 1 ซึ่งส่งผลให้นักศึกษามีผลการเรียนต่ำ ต้องลงเรียนซ้ำ และเสี่ยงต่อการตกออกในอนาคต ทำให้สูญเสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย การเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา ถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะหากนักศึกษามีความรู้ความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการพูด ฟัง อ่านและเขียน ก็จะทำให้ นักศึกษาผลการเรียนดีขึ้น เมื่อเรียนจบ ก็มีโอกาสดังงานทำที่ดี สามารถเข้าสู่ตลาดแข่งขันได้อย่างมั่นใจ และอีกทั้งยังสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการช่วยค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ตลาดแรงงานในประชาคมอาเซียนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ได้

จากเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอังกฤษนั้น มีหลายปัจจัยทั้งปัจจัยของผู้เรียนเอง ปัจจัยคุณภาพการสอนของครู อย่างไรก็ตามในแต่ละระดับการศึกษาที่ต่างกัน สถาบันต่างกัน ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอังกฤษก็ย่อมแตกต่างกัน จากการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาอังกฤษในสถาบันภาษาและประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้มีโอกาสเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาในแต่ละสถาบัน สถาบันภาษาของต่างประเทศถือเป็นหลักสูตรที่ประสบความสำเร็จในแง่การสร้างให้นักศึกษาสามารถพูด ฟัง อ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักสูตรภาษาอังกฤษที่ดีก็ต้องเป็นหลักสูตรที่ได้รับการออกแบบจากเจ้าของภาษา หลักสูตรภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University) ถือว่าเป็นหลักสูตรที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ และสถาบันภาษาชั้นนำของโลก เช่น สถาบันการศึกษาในสิงคโปร์ สถาบันภาษาAUA Baptist school เป็นต้น ซึ่งหลักสูตรนี้จะเน้นการสอนที่เป็นธรรมชาติของผู้เรียน สอดแทรกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้อย่างลงตัว ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมร่วมกันในห้องเรียน สนทนา มีเกมและกิจกรรมที่น่าสนใจมาก จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการทดลองนำหลักสูตรดังกล่าวมาทดลองสอนใช้กับนักศึกษาคณะบริหารศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ผู้ที่จะจบออกไปเป็นบัณฑิตของสถาบัน และต้องเผชิญกับการแข่งขันในการหางานทำในอนาคต เพื่อให้นักศึกษาเหล่านี้มีความมั่นใจในทักษะภาษาอังกฤษ มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพมากยิ่งขึ้น และนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในอนาคต อีกทั้งผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะหรือมหาวิทยาลัยที่จะได้นำไปกำหนดหรือพิจารณาหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักศึกษาต่อไปในอนาคต โดยมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้มีโครงการเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้มีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อช่วยลดปัญหานักศึกษาตกออกได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (post-test) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาการจัดการธุรกิจ คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักศึกษา กับตัวแปรทำนาย ได้แก่ ตัวแปรส่วนบุคคล และคุณภาพการสอนของครู/อาจารย์
3. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาการจัดการธุรกิจ คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

วิธีการศึกษา/ ระเบียบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (pretest – posttest design) เพื่อศึกษาผลของการเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจชั้นปีที่ 4 คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยใช้หลักสูตรของ Cambridge University Press โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 วัดผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเรียน (pretest) โดยใช้แบบทดสอบของหลักสูตร Cambridge University Quiz ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้หลักสูตรของ Cambridge University press กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาการจัดการธุรกิจ จำนวน 57 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม แบบคละคนเก่ง-อ่อนอยู่ด้วยกันทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งมี 28 คน และกลุ่มที่สองมี 29 คน ตามลำดับ โดยเรียนทั้งหมดกลุ่มละ 36 ชั่วโมง ซึ่งในแต่ละบทประกอบด้วย Titles, Snapshot, Conversation (speaking), Grammar focus, Pronunciation/Listening, Writing/Reading, Interchange Activity จำนวน 16 บท ขั้นที่ 3 วัดผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาลงการทดลองเรียน โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียนของหลักสูตร Cambridge University Quiz

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. หนังสือ Workbook ทักษะภาษาอังกฤษ เล่ม Intro to English (Third Edition) และสื่อ audio CD ของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University Press) ของ Jack C. Richards (2004)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ใช้แบบทดสอบ Quiz ของหนังสือเสริมทักษะภาษาอังกฤษ Intro to English ของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University Press) ของ Jack C. Richards (2004)
3. แบบสอบถามสำหรับนักเรียนที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.86 โดยประยุกต์มาจากแบบวัดคุณภาพการสอนของครูและโอกาสในการเรียนนอกห้องเรียนของ เพ็ญภาคร พันธ์ผา 2554

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ส่วน คือ **ส่วนแรก** เป็นการวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน เพื่อให้ทราบลักษณะการกระจายข้อมูลจัดประเภทของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และ **ส่วนที่สอง** วิเคราะห์เพื่อให้ทราบลักษณะการกระจายของข้อมูลต่อเนื่องของตัวแปรส่วนบุคคลของนักศึกษา คะแนนทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียน (pre-test) และคะแนนหลังเรียน (post-test) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) โดยใช้เกณฑ์การตัดสินค่าเฉลี่ยจากมาตรฐานค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Best & Kahn

(1993) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สัมประสิทธิ์การกระจาย (coefficient of variation) ความเบ้ (skewness) และความโด่ง (kurtosis) ส่วนที่สาม เป็นการวิเคราะห์ paired sample t -test สหสัมพันธ์ (correlation) ระหว่างตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษกับตัวแปรต้น ได้แก่ ความรู้เดิม (pretest) เพศ โอกาสเรียนภาษานอกห้องเรียน และคุณภาพการสอนของครู โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับใดของ Salkind, N. J. (2002 อ้างถึงใน อวยพร เรื่องตระกูล, 2552) 3) และการวิเคราะห์ Multiple Regressions เพื่อศึกษาปัจจัยคุณภาพการสอนของครู ความรู้เดิม เพศ โอกาสเรียนพิเศษนอกห้องเรียนที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอังกฤษ

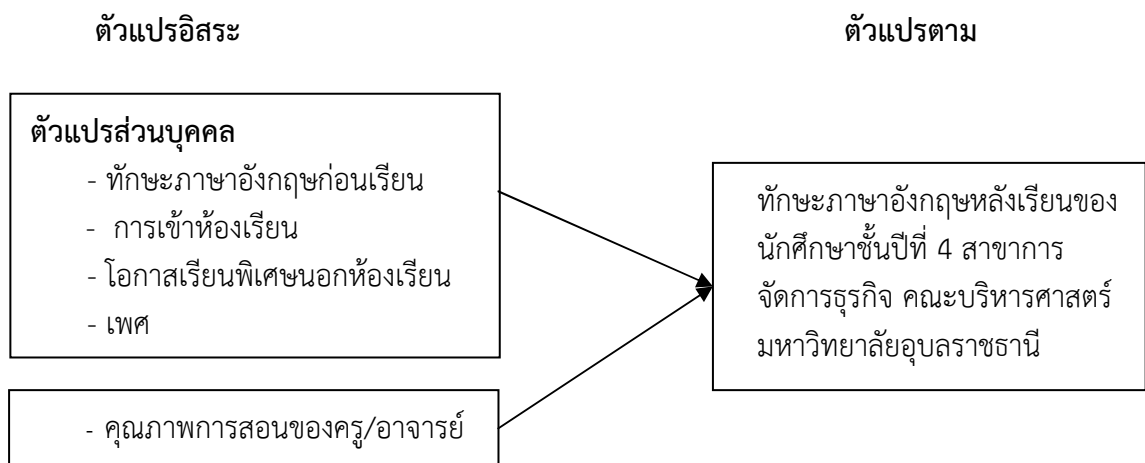
ขอบเขตการวิจัย

1. **หลักกสูตรทักษะภาษาอังกฤษ** ผู้วิจัยใช้หลักสูตรการสอนของ Cambridge University Press ตีพิมพ์วันที่ 6 December 2004 ของ Jack C. Richards เล่มที่ 1 ชื่อหนังสือ Interchange Intro Workbook (Interchange Third Edition) โดยมีเนื้อหาทั้งหมด 16 บท โดยในแต่ละบทมีทั้ง speaking Grammar Pronunciation/Listening Writing/Reading และ Interchange Activity

2. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย** ในครั้งนี้ประกอบด้วยนักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจที่สมัครเรียนในโครงการเสริมทักษะภาษาอังกฤษจำนวน 57 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

การพัฒนากรอบแนวคิดการวิจัยได้มาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Abel, N. (2010); Kyriakides และคณะ (2009); French, Peevely และ Stanley (2008); De, Westerhof และ Kruijer (2004) และงานวิจัยของ เพ็ญภัคร พันผา (2554) ที่ได้ข้อค้นพบจากงานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน/นักศึกษา เป็นดังกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1 ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลพื้นฐานลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาและตัวแปรที่ศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 82.5 (47 คน) เพศชายร้อยละ 17.5 (10 คน) ทั้งหมดกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาการจัดการธุรกิจ คณะบริหารศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุด (Max = 5) ค่าต่ำสุด (Min = 0) เพื่อให้เห็นการกระจายของข้อมูล และค่าความเบ้ (SK) และความโด่ง (Ku) ข้อตัวแปรต่อเนื่องเพื่อศึกษาว่าลักษณะข้อมูลมีการแจกแจงต่างจากโค้งปกติหรือไม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยการเข้าเรียนของนักศึกษา (Attend) อยู่ในระดับปานกลาง และลักษณะข้อมูลมีการแจกแจงโค้งปกติ (Ku = -0.71, Sk = 0.04) ค่าเฉลี่ยความรู้ภาษาอังกฤษเดิมของนักศึกษา (Pretest) มีค่าเท่ากับ 27.3 จากคะแนนเต็ม 80 ซึ่งในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนลักษณะข้อมูลมีการแจกแจงโค้งปกติ (Ku = 0.41, Sk = 0.84) ตัวแปรโอกาสเรียนทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกห้องเรียน (Tutor) ของนักศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำคือได้มีโอกาสเรียนเพิ่มเติมบ้างนานๆ ครั้งต่อ 1 เทอม ส่วนลักษณะข้อมูลมีการแจกแจงโค้งปกติ (Ku = 0.92, Sk = 1.12) ตัวแปรคุณภาพการสอนของครู (TQ) อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วนลักษณะข้อมูลมีการแจกแจงโค้งปกติ (Ku = 0.75, Sk = 0.93) และตัวแปรตามคือตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.23 จากเต็ม 80 คะแนน อยู่ในระดับปานกลางส่วนลักษณะข้อมูลมีการแจกแจงโค้งปกติ (Ku = 0.89, Sk = 0.80) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรในโมเดลการวิจัย

ตัวแปร	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. D.	Skewness	Kurtosis
ATTEND	57	1	5	2.72	1.13	0.04	-0.71
Pretest	57	16	47	27.30	6.99	0.84	0.41
TUTOR	57	1	5	1.96	1.05	1.12	0.92
TQ	57	1.79	5.00	3.98	-0.87	0.93	0.75
Posttest	57	24	67	40.23	9.37	0.80	0.89

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามเป็นดังนี้ ตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก ($r=0.81$) อย่างมีระดับนัยสำคัญ 0.01 กับตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียน รองลงมาคือตัวแปรการเข้าเรียนสัมพันธ์กับตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนในระดับปานกลาง ($r=0.51$) นอกนั้นตัวแปรต้นตัวอื่นไม่มีความสัมพันธ์กันกับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญ ส่วนตัวแปรต้นที่สัมพันธ์กันเองนั้นมีแค่ 1 คู่ คือตัวแปรโอกาสในการเรียนนอกห้องเรียนกับตัวแปรการเข้าเรียนสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r=0.41$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงไม่มีปัญหาตัวแปรต้นสัมพันธ์กันเอง (multicollinearity) ดังนั้น ตัวแปรต้นจึงเหมาะที่จะนำไปวิเคราะห์ในโมเดลสมการถดถอยพหุต่อไป รายละเอียดผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม

ตัวแปร	Gender	Pretest	ATTEND	TUTOR	TQ	Posttest
Gender	1.00					
Pretest	0.15	1.00				
ATTEND	-0.03	0.19	1.00			
TUTOR	0.03	0.14	0.41**	1.00		
TQ	-0.16	0.01	0.04	-0.19	1.00	
Posttest	-0.03	0.81**	0.53**	0.13	0.13	1.00

** Sig ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01, * Sig ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ (Multiple regression) ด้วยวิธี Enter พบว่า จากตารางที่ 3 ค่า Multiple R = 0.92 ค่า R square = 0.85 และค่า R square adjusted = 0.83 นั่นคือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุระหว่างชุดตัวแปรทำนายทั้ง 5 ตัว กับตัวแปรตาม (ทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียน) มีค่าเท่ากับ 0.92 ส่วนสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R square) ซึ่งเป็นค่าปรับแก้ของ R square พบว่าชุดทำนายทั้ง 5 ตัวแปรสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนได้ร้อยละ 83

การทดสอบนัยสำคัญของค่า Adjusted R Square พบว่าค่า F = 56.012 มีนัยสำคัญที่ $\alpha = .01$ แสดงว่าชุดของตัวแปรทำนายสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99%

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ Analysis of Variance

Model	Sum of Squares	D f	Mean Square	F	Sig.
Regression	4155.33	5.00	831.07	56.01	0.00
Residual	756.71	51.00	14.84		
Total	4912.04	56.00			

a Predictors: (Constant), TQ, Pretest, Gender, TUTOR, ATTEND

b Dependent Variable: Posttest, R = 0.92, R square = 0.85, R square adjusted = 0.83

จากตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (b) และสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β หรือ Beta) จากการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพบว่ามี 4 ตัวแปรที่สามารถอธิบายตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยเรียงตามความสำคัญของตัวแปรได้ดังนี้ Pretest, Attend, Tutor และ Gender ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.77, 0.44, 0.15 และ -0.12 ตามลำดับ ในที่นี้หมายความว่า ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.77 หน่วย เมื่อ Pretest เปลี่ยนไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ มีค่าคงที่ ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.44 หน่วย เมื่อ Attend หรือการเข้าเรียน เปลี่ยนไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ มีค่าคงที่ ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.15 หน่วย เมื่อ Tutor เปลี่ยนไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ มีค่าคงที่ และสุดท้ายทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงลดลง -0.12 หน่วย เมื่อ Gender เปลี่ยนไปเป็นผู้ชาย 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ มีค่าคงที่ และสมการทำนายสามารถเขียนได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

Posttest = 4.09 – 2.97*Gender + 1.03** Pretest + 3.65** ATTEND + 1.31** TUTOR + 0.81 TQ

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

Posttest = – 0.12*Gender + 0.77** Pretest + 0.44** ATTEND + 0.15** TUTOR + 0.06 TQ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างตัวแปรต้น 5 ตัวกับตัวแปรตาม

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	VIF
	B	Std. Error	Beta			
(Constant)	4.09	3.89		1.05	0.30	
Gender	-2.97	1.37	-0.12	-2.17	0.03	1.06
Pretest	1.03	0.08	0.77	13.55	0.00	1.07
ATTEND	3.65	0.51	0.44	7.20	0.00	1.25
TUTOR	1.31	0.55	0.15	-2.38	0.02	1.28
TQ	0.81	0.72	0.06	1.12	0.27	1.08
Dependent Variable: Posttest						

บทสรุป

โดยสรุป 1) ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (Post-test) Cambridge University Press (Intro level) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (t- test = 17.677, sig = 0.00) 2) สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีความสัมพันธ์ระดับสูงมากกับตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียน (r = 0.81) รองลงมาคือตัวแปรการเข้าเรียนสัมพันธ์กับตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนในระดับปานกลาง (r =0.51) ส่วนตัวแปรต้นตัวอื่นไม่มีความสัมพันธ์กันกับตัวแปรตาม 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีอยู่ 3 ตัวแปร เรียงลำดับ ดังนี้ ทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest) การเข้าเรียน (Attend) และโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (Tutor) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (r) ระหว่างตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวแปรต้นมีค่าเท่ากับ 0.917 และค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (r²) มีค่าเท่ากับ 0.84 หมายความว่ากลุ่มตัวแปรต้นได้แก่ ความรู้เดิม การเข้าเรียน และ โอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม คุณภาพการสอนของครู ความคาดหวัง และรายได้ ผู้ปกครอง สามารถอธิบายตัวแปรทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ร้อยละ 83 อีกร้อยละ 17 เป็นอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ และสามารถเขียนสมการที่ทำนายทักษะภาษาอังกฤษได้ดังนี้

Posttest = – 0.12*Gender + 0.77** Pretest + 0.44** ATTEND + 0.15** TUTOR + 0.06 TQ

การนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้

การประยุกต์ผลงานวิจัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การศึกษา พ.ศ.2556-2558

1. ควรมีการนำผลงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับอาจารย์ผู้สอนเสริมทักษะภาษาอังกฤษใน มหาวิทยาลัย อุดรราชธานี โดยในการสอนเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนนั้นควรคำนึงถึงปัจจัยด้านพื้นฐานความรู้ นักศึกษาก่อนเรียน เพศ การเข้าเรียน หรือโอกาสในการเข้าเรียนพิเศษนอกเรียนด้วย เพื่อช่วยการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในวิชาภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ อีกทั้งยังจะช่วยลดการติด F หรือตกรอกของนักศึกษาที่เป็นปัญหาของมหาวิทยาลัยต่อไปได้

2. คณะหรือมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเข้าเรียนของนักศึกษาหรือวินัยของนักศึกษามากยิ่งขึ้น โดยนำมาเป็นคะแนนเก็บก็จะเป็นตัวกระตุ้นการเข้าเรียนหรือเสริมสร้างวินัยของนักศึกษาอีกช่องทางหนึ่ง

3 ควรมีการพิจารณานำหลักสูตร Cambridge University Press ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับนักศึกษาสาขา อื่นๆ หรือสถาบันอื่นๆ เพราะเป็นหลักสูตรที่ได้มาตรฐานสนองตอบความต้องการของผู้เรียนได้อย่างดีและมีความสุข อันจะทำให้ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้พัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ รองรับการเปิดเสรี ประชาคมอาเซียนที่จะมีขึ้นในอนาคต

การประยุกต์ใช้ในลักษณะอื่นๆ

ควรมีการต่อยอดการทำวิจัยในลักษณะนี้ให้มากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัย ต่างๆ ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอังกฤษยังเป็นตัวแปรชุดเดียวกันหรือไม่ หรืออาจจะศึกษาความพึงพอใจ ต่อหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีในปัจจุบันกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศและควรเพิ่มกลุ่ม ตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่มากยิ่งขึ้นจะทำให้ผลการวิจัยที่ได้มีความถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น

การเผยแพร่ และรางวัลที่ได้รับ

ผลงานวิจัยเคยได้รับการเผยแพร่และตีพิมพ์

ชื่อผู้แต่ง ทั้งหมด	ชื่อบทความ	ชื่อวารสาร	เลขที่ และ ฉบับที่	หน้า	เดือนปี ที่ ตีพิมพ์	ฐานข้อมูล
เพ็ญภักดิ์ พันผา	การพัฒนาโมเดลมูลค่าเพิ่ม พหุระดับเพื่อการวัด ประสิทธิภาพของโรงเรียน	วารสารครุศาสตร์ (Journal of Education Studies)	40 ฉบับที่ 2	197 - 212	พ.ย.- ธ.ค. 2555	TCI
Penpak Pheunpha & Suchada Bowarnkitiwong	A Development of Multilevel Value-Added Models for Measuring School Effectiveness in Thailand	AERA Online Paper Repository (http://www.aera.net/repository)	2012, April 15	1 ถึง 28	2012, April 15	SCOPUS และ ISI

ผลงานวิจัยเคยได้รับการนำเสนอในเวทีวิชาการ

ปี 2555 เข้าร่วมประชุมนานาชาติเพื่อนำเสนองานวิจัยเรื่อง A Development of Multilevel Value-Added Models for Measuring School Effectiveness in Thailand กับการประชุม The AERA annual meeting 2012 ขององค์การ The American Educational Research Association (AERA) ที่เมือง Vancouver, British Columbia, Canada ในระหว่างวันที่ 13 – 17 เมษายน 2555

ผลงานวิจัยเคยได้รับรางวัล

International Travel Award ขององค์การ The American Educational Research Association (AERA) ที่เมือง Vancouver, British Columbia, Canada ในระหว่างวันที่ 13 – 17 เมษายน 2555

คำสำคัญของงานวิจัย (Keywords)

ทักษะภาษาอังกฤษ
สมการถดถอยพหุคูณ
ปัจจัยที่ส่งผล
การจัดการธุรกิจ

เอกสารอ้างอิง

- เพ็ญภัทร พันผา. (2554). การพัฒนาโมเดลมูลค่าเพิ่มทุกระดับเพื่อการวัดประสิทธิผลของโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุศุภบัณฑิต, ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อวยพร เรื่องตระกูล. (2552). สถิติประยุกต์ทางพฤติกรรมศาสตร์ / *Statistics Applied to Behavioral Sciences I*. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Abel, N. (2010). Does Class Attendance Still Matter?. *Engineering Education*. Vol 5 (1), pages 64 -74.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1993). *Research in education*. Boston: Allyn and Bacon.
- Jack C. R. (2004). *Interchange Intro (Third Edition)*. Cambridge University.
- De Jong, R., Westerhof, K. J., & Kruiter, J. H.(2004). *Empirical evidence of a comprehensive model of school effectiveness: a multilevel study in mathematics in the 1st year of junior general education in the Netherlands*. *School Effectiveness and School Improvement*, 15(1), 3 -31.
- Education First (www.ef.co.uk สืบค้น ณ วันที่ 3 พ.ค. 2013)

French, P. E., Peevely, G. L., & Stanley, R. E. (2008). *Measuring perceived school board effectiveness in Tennessee: the latest survey results*. Intl Journal of Public Administration, 31, 211 – 243.

Kyriakids,L., et al. (2009). *Generating criteria for evaluating teacher through teacher effectiveness research*. Educational research, 48(1), 1 – 20.